

TULÁK TOULAVEJ ... - 2

Ášter½, 05 kvĚten 2015

Ráno si na staré RA na I-40 na stranĚ smĚr západ, u¾ v OklahomĚ, kde jsem pĚspal, v rychlosti prohlĚím na foÅky fotky ze vĚrejk;ka. I kdy¾ v OklahomĚ se spaním na RA není Ěádnej problém, na tom novĚ postaveným Welcome Centre hned na hranicích s Texasem jsem se na velkém prázdném parkoviš;ti necítil moc dobĚ.

Tak jsem musel ješ; popojet pár mil a na nejbliš;ím exitu pĚjet do opaĚného smĚru. Abych se za mohl vrátit naproti Welcome Centre, ale pĚes dálnici, na starý dálnĚní odpoĚvadlo. Není toti¾ tak osvĚtlený, takĚe na pĚspání je jako dĚlaný. A¾ teĚ vyjedu, na nejbliš;ím exitu zase pĚjedu na opaĚnou stranu a otoĚím to v smĚrem, kam mám namĚeno. Jo, dobĚ se vyspat v kĚe není v Americe Ěádná sranda, tĚch mil, co musí nĚkdy najet :-). VĚera byl na zĚitky úspĚšný den - i kdy¾ to nebyly ty pĚedem naplánované. Jako ty v Amarillu – co¾ mĚla být pĚvodnĚ návš;va restaurace s nabídkou 72 oz velkého steaku (2 kg), kteréj kdy¾ do hod snĚš; tedy vĚetnĚ pĚílohy (viz <http://bigtexas.com/72oz-steak-rules/>), máš; ho zadarmo a ješ; se staneš; slavným. Dostaneš; se na seznam výjimeĚných jedlíkĚ a dají ti na to i certifikát jako potvrzení, Ěe jsi fakt dobrej. PotĚš;ující je, Ěe se na seznamu objevují i jedlíci z ĚER, dokonce z PlznĚ a nĚkteĚí si nevedli vĚbš;š;patnĚ – samozĚejmĚ, soutĚit místo v polykání hovĚzího v pití piva, bylo by naš;incĚ urĚitĚ v tĚch nejpĚednĚjš;ích místech. No, a kdy¾ to nedáš;, zaplatíš; za tuhle srandu v souĚasnosti nĚco 70 dolarĚ … Né Ěe bych byl takovej jedlík, ale kouknout jsem se tam chtĚl. Restaurace je toti¾ hned u dálnice, ale jenom jsem kolem ní projel a ani nezastavil na foto – bylo toti¾ málo Ěasu.

Toho Ěasu bylo málo, protoĚe jsem hned na zaĚátku Amarilla hledal Cadillac Ranch na Stanleyho polích (March's), kde jsou v ĚadĚ do zemĚ zakopaný starý cadillaky z hipizácký doby. JenĚe jsem nemĚl podrobnou mapu, a podle tý z autoatlasu se to nedalo najít. ProjĚdĚl jsem tam kĚím krĚem na pĚedmĚstí, hledal nĚjakou smĚrovku do p a dalš; Ěas jsem ztratil asi ĚtyĚcet mil ješ; pĚed Amarillem, v Adrienu, milník 22.

PĚesnĚ tady, v Texasu na I-40, se toti¾ slavná Route 66 dĚlí na dvĚ poloviny. Kupodivu to není tak úplnĚ vš;eobecne známý místo. I kdy¾, podle podpisĚ na tý vystavený kĚe, pár lidí o tomhle místĚ u¾ vĚdĚlo :-)) a t jak jsem zjistil podle podpisĚ na kapotĚ malého, tady k tomu úĚelu vystaveného, trucku.

No a nakonec ten nezapomenutelný závĚr dne, to poutní místo, tedy tamta holka tam... Byla fakt neskuteĚná, prostĚ zjevení. Proto mĚ zajímalo, jestli jsem pĚce jen alespoĚ jednou zachytil její tvĚ. Nakonec jsem ji mezi fotkama naš;el! Takový dvĚ jemnĚ rozmazaný momentky. Jo, a v tu chvíli mĚ napadlo, Ěe mo¾ná mohly být rozmazaný i mnohem víc ... Dostalo se mi tak praktického ponauĚení, Ěe zvdavost vlastnĚ nemusí být vš;dycky tak dobrá vĚc. NĚ mo¾ná lepš;í nevĚdĚt Ěi nevidĚt úplnĚ vš;echno a uchovat si tak o druhých své krásné pĚedstavy. :-))) Uplynul rok a já u¾ opĚt vidím na stejném místĚ v dĚlce kĚím. Dneska ho vidím z opaĚný strany, jedu toti¾ z New York Západ a zase mám slunce pĚmimo za zády - je dopoledne. MĚím sem tentokrát programovĚ, za denního svĚtla. Trochu jsem se zatím o tomhle údajnĚ nevjĚš;ím kĚím západní polokoule informoval. TakĚe, ve skuteĚnosti je a¾ kdy¾ jen o fous, co je osm stop dlouhej. Má 190 stop na výš;ku (58 m) a rozpĚtí ramen 110 stop (33,5 m). A tĚch 1250 tun oceli, ze který ho smontovali z jednotlivých díĚ, svaĚovalo sto svĚeĚ celých osm mĚsíĚ – to se mĚ jako nĚco neuvĚĚitelného. Na svĚ náklady ho nechal postavit Steve Thomas se svou Ěenou Bobby z nedaleké Pampy je tak navrĚenej, Ěe by mĚl vydrĚet rychlost vĚtru a¾ 140 mph (225 km/h) – za co¾ tady nĚkdy mohou torná dobrý viditelnosti je vidĚt ze vzdálenosti a¾ 20 mil (32 km). ToĚ suchá ĚeĚ. Ě plasticity vytvoĚil Mickey Well nakonec, prostranství je pĚístupno 24/7, jak se tu Ěíká (24 hodin dennĚ, 7 dní v týdnu, tedy celoroĚnĚ) a vstup je free. nevjĚš;í vzácnost tady bude kopie Turínského plátna v návš;vním stĚedisku, jedna ze sedmi na svĚtĚ – ale tu pĚede mnou, jak za chvíli zjistím, nĚkde schovali …(http://www.crossministries.net/index.htm) Minule bylo málo Ěasu i svĚtla si to tu poĚádnĚ prohlédnout, dnes mám Ěasu dost. A tak zaĚínám prohlĚdku pod Golgotou, kde se ukrývá v betonové skále Ješ;š;v hrob. PĚiš;el jsem k nĚmu v okamĚíku, kdy¾ u¾ j betonový kámen, co ho zakrýval, odvalený a hrob je prázdný.

Jenom Ěerný andĚl v bílém si to modlí. TeĚ neví, je-li to andĚl smrti, nebo pĚevyprávĚní Bible do zdeš;ího korektního jazyka, v zájmu rasové vyvĚšenosti. ProtoĚe venku nad hrobem je pro zmĚnu andĚl bílý. Tuhle symboliku fakt nepochopil – dĚkaz, Ěe nejsem ani moc chytřej, ani náboš;ensky zaloš;enej. Zdá se, Ěe ty hodiny náboš;enství na základní š; kole v první, druhý, osmý a devĚtý tĚídĚ mnĚ byly asi vyloš;enĚ na nic. Konec po schodiš;ti na Golgotu. SchodĚ je prý symbolicky 33, protoĚe Golgota prý leš;í v nadmoš;ské výš;ce 3300 stop. No, schody jsem nepoĚítal a o GolgotĚ nic neví. Zato se mi tu ihned vybavují vzpomínky na tu neobyĚejnou holku pĚed rokem – i kdy¾ líbat nohy tady nikomu nemám v plánu. A znovu si uvĚdomuju, jak výjimeĚnej to byl okamĚl tu potkat. VidĚl jsem na zdeš;ím webu tohoto poutního místa nejlepš;í fotky návš;vníĚ odtud, ale na ty s ní u mĚ Ěádne nemĚla. Z návš;í je pĚknej výhled po celém areálu. Ale co tady nahoĚe se muselo odehrávat, kdy¾ i ta silná betonová deska na stole opodál to nevydrĚela. Myslel jsem, Ěe na takový místo vandalové nechodí. Tak asi u¾ jo. Ěekl bych, Ěe o takových Velikonocích tady asi bude cvrkot. No, a kdy¾ u¾ jsem zase dole, obhlĚdnu i tu Poslední veĚĚmi, uvidĚl jsem i tĚch tĚmicet stĚbrných u Jidáš;e, jak si je potají pĚepoĚitává po hned vedle Johna – tedy, po naš;em je to Jan, samozĚejmĚ :-). Tady mu u¾ na stĚl napsali, Ěe je svĚtý, a to bude nĚjakej omyl, u veĚĚme tenkrát stoprocentnĚ svatej ješ;š; nebyl. To a¾ pozdĚji ho za svĚého prohlásil a¾ po jeho smrti, jak bývá v naš;í dobĚ normálnĚ zvykem ve sluš;né společnosti. Ovš;em, poĚto vš;ude neplatí, jsou místa na svĚtĚ, kde se stane nĚkdo svĚtým ješ;š; za svĚho Ěivota, tĚeba se nechá prohlásit, aby si tý svĚ výjimeĚnosti ješ;š; uš;il, kdy¾ s tím posmrtným Ěivotem to nemusí být tak úplnĚ jistý. A i jeden neví, jak v nĚm dopadne, jestli nebude mít stejnou moc, jako pĚed smrtí, Ěe :-)) A jen jsem to vš;echno zdokumentoval (i kdy¾, pro pĚesnost, ty mince mĚly ke stĚbru daleko, byl to vyslovenĚ podvod, byly urĚitĚ bronzový

mimochodem, nebo jak tu Á™íkají btw - stejnĀ jako všichni za stolem), prošla kolem mĀ zajímavá Á¾ena. Tak dlouhý vlasy jako ta minule, i kdyÁ¾ ne tak nádherný a dlouhý. MĀla zelený triko a bílý tÁ™íÁ™tvráky. Ale, taky jsem ji uvidĀ zezadu... Nebyla tak éterická, jako ta vloni, zato jsem odhadl, Á¾e by mohlo být na co sáhnout i vepÁ™edu, kdyby tomu osud chtĀl. A zase se to opakovalo, takový dějÁ vu - z její strany líbání nohou JeÁ¾íšovi a z mojí netrpĀlivĀ oĀekávÁ jestli se dovím, jak vypadá zepÁ™edu :-)). Jako by mi to minule nestaĀilo (lidi holt rychle zapominají a jsou nepouĀitelnĀ - nejsem v tom výjimka). Tentokrát se ale nepÁ™ijemný pÁ™ekvapení nekonalo, kdyÁ¾ se otoĀila. A bylo by i co pohled (samozÁ™ejmĀ teoreticky, kdyby nebyla proti, Á¾e)... Uspokojen, Á¾e tentokrát mĀ pÁ™edstavy nezklamaly, jsem si ještĀ prohlédnout jednotlivá sousoší. Jednotlivá zastavení JeÁ¾íše Nazaretského na KÁ™íÁ¾ové ces se dala celkem dobÁ™e poznat a pro nevzdĀlance tu byly na podlaze Info-tabule. TakÁ¾ postavu s pĕry na hlavĀ uÁ¾ jsem nepovaÁ¾oval za indiána, jako v rychlosti minule - protoÁ¾ korektnost je tu rozšíÁ™ena ukrutnĀ - byl to pÁ™ jen Á™íman v pÁ™ilbĀ s pĕry. Trochu bokem sem pÁ™idali ještĀ soubor archandĀla Michaela se satanem v podobĀ sanĀ, ten satan byl uÁ¾ v jasnĀ defenzívĀ. Ve dvoranĀ návštĀvního stÁ™ediska jsem rychle zjistil, Á¾e vš dveÁ™e jsou zavĀ™enĀ, kromĀ tĀch do obchodu. Tak jsem pochopil, Á¾e jeho návštĀvĀ se nemĀÁ¾u vyhnout, jinde ten restroom mít schované prostĀ nemohli. I vešel jsem s velkou pokorou dovnitĀ™, nevĀda, Āeho se tu mohu nadít. Abych neupoutal na sebe zbyteĀnĀ pozornost personálu, poĀkal jsem ale rafinovanĀ, aÁ¾ pĀjde nĀkdo pÁ™ede n Povedlo se, prodavaĀka se vrhla na poutníky - motorkáÁ™e pÁ™ede mnou, ĀehoÁ¾ jsem hbitĀ vyuÁ¾il na odpoutání se o zaĀal prozkoumÁvat zdeší nabídku zboÁ¾í. A kdyÁ¾ uÁ¾ jsem si myslel, Á¾e dneštĀva zÁ¾ bez pÁ™ekvapení, objevilo se. To neuvĀÁ™itelnĀ mnoÁ¾ství kýĀĀ mĀ nepÁ™ekvapilo, jsem tady na nĀ uÁ¾ zvyklej ve oblastech. Co mĀ ale dostalo, byly ceny nĀkterých kýĀĀ, ty mnĀ vyrazily dech. FotomontÁ¾ hrdiny - amerického vojÁka, kterou bych tipoval maximálnĀ na pĀt dolarĀ, nabízeli za sto šedesát plus daĀ, tedy, aby to pro zájemce nevypadalo, Á¾e oni to mají tak drahý :-). To byl u mĀ vrchol. Ale ani kovový odlitek vojÁka za polovic plus tax, samozÁ™ejmĀ, taky nemĀl chybu. Tedy, ta cena. To jen námtkou. Tady se hrálo pÁ™edevším na city. Spousta amerických rodin má v souĀasnosti v armádĀ nebo národní gardĀ svĀ dĀti. Spousta jich je zranĀných a nĀkolik tisíc i mrt z kaÁ¾dĀ války. A poslední dobou jsou USA poÁ™ád v nĀjaký namoĀenĀ, aĀ uÁ¾ dobrovolnĀ nebo pÁ™inuceny okolnost TakovĀto lidem jsou urĀeny tyhle neuvĀÁ™itelnĀ kýĀe, který oslavují hrdinství, vlastenectví a odvahu, a taky vĀĀný Á¾iv s JeÁ¾íšem, na coÁ¾ místní poutníci nepochybnĀ slyší - a nejen tady, v konzervativním republikánskĀ Texasu. S focením tu byl problém, se svĀtlem a odrazy, kdyÁ¾ jsem nechtĀl dávat blesk. Abych na sebe neupozornil. Aby si snad nemysleli, Á¾e jim tu kradu nápady. Jestli je pravda, Á¾e se tu zastaví tisíc poutníkĀ kaÁ¾deĀ den a roĀnĀ k projede deset milionĀ lidí, jak jsem kdesi Āetl, o prosperitu tohoto místa se tu nikdo bát nemusí. Ty tuny oceli, betonu a bronzu se od roku 1995, co to tu postavili, uÁ¾ urĀitĀ zaplatily a zaĀaly majitelĀm vydĀlávat. Holt, kdo umí, umí - a v Americe tohle platí dvojnásob. KdyÁ¾ máš dobrej nápad, všude se váli spousta prachĀ, který mĀÁ¾eš pak jenom sbírat. Tady, na kousku tyhle vybetonovaný, ale jinak pustý prĕrie, tedy urĀitĀ :-)). Po obĀd jsem vyrazil dĀl, na Západ, za dalšími záÁĕitky. VĀbec jsem neĀekal, Á¾e na mĀ budou Āekat uÁ¾ za pár dní, v ArizonĀ, na pÁ™edmĀstí Phoenixu. ChtĀl jsem se tu mrknout na starou ApaĀskou stezku v horách a neÁ¾ jsem tam z osud sám mi ukázal, jakÁ¾e to bývalo tenkrát na ZápadĀ …

TOULAVEJ